

[Niels Westerby.]

har, alt eftersom produktionsmulighederne er til stede, og derfor kan jeg ikke se, at man på nogen måde kan træde berettigede arbejdsgiverinteresser over tærerne ved at stille dette forslag, det er kun med til at give en vis minimumstryghed for den enkelte arbejder i virksomheden. Jeg tror, vi bliver nødt til ikke bare at betragte arbejderne som nogle, der ikke har behov for beskyttelse i deres ansættelse. Der er noget underligt og stødende i, at funktionærer, tjenestemænd og selvstændige har en vis tryghed i deres ansættelse, medens arbejdere bogstavelig talt fra den ene dag til den anden kan blive kastet ud i arbejdsløshed, uden at de har gjort sig skyldig i dårlig udførelse af deres arbejde.

Derfor vil jeg mene, at det er et spørgsmål, som folketinget ikke uden videre kan tillade sig at skyde fra sig. Det er i høj grad et spørgsmål, som vi er nødt til at tage alvorligt herinde i tinget. Vi må se på, at der er en del uorganiserede arbejdere, som bogstavelig talt ikke har nogen som helst beskyttelse i dag. Som det også fremgik af arbejdsministerens redegørelse lige før, er der en række organiserede arbejdere, der har væsentligt dårligere beskyttelsesbestemmelser end dem, der er fastsat i det forslag til folketingsbeslutning, som liberalt centrum har fremsat. Ja, selv for smedenes eller jernindustriens vedkommende er vort forslag lidt mere vidtgående end det, der er indeholdt i overenskomsten. Efter smedenes overenskomst skal man jo have været ansat i 8 år uafbrudt i samme virksomhed for at få 5 ugers opsigelsesbeskyttelse. Efter vort forslag opnår man efter 4 år dette opsigelsesvarsel. Altså selv for smedenes vedkommende er det forslag, vi har stillet, noget bedre. For en række andre områder er forslaget væsentligt bedre. En række mennesker har slet ingen beskyttelse, men de får en beskyttelse igennem det lovforslag, vi ønsker. De mange praktiske forhold, der kan begrunde, at man ikke har særlige regler på arbejdsmarkedet, klæres ganske enkelt derigennem, at vores forslag fordrer, at man for at få den beskyttelse, som er indeholdt i forslaget, skal have haft 1 års beskæftigelse uafbrudt i samme virksomhed. Derigennem er der taget højde for dem, der har truffet aftale om et bestemt arbejde, for løsarbej-

dere og for alle de andre forhold, der er grund til at tage i betragtning.

Jeg vil derfor i høj grad anbefale over for det høje ting, at man gennemfører dette forslag. Jeg mener ikke, at det bør skræmme det høje ting, at LO og Arbejdsgiverforeningen ikke ser med velvilje på forslaget. Det høje ting har jo også den opgave at se på, hvad den enkelte arbejder har brug for, og hvad fremsynede arbejdsgivere har fuld forståelse for.

Helge Nielsen: Da mit partis ordfører, hr. Bertel Pedersen, er forhindret i at være til stede her i dag, skal jeg på hans vegne gøre nogle bemærkninger til det forslag, som LC her har fremsat. Jeg vil helst tro godt om mine medmennesker, så jeg opfatter forslaget som en venlighed, som et forsøg på at afhjælpe et savn, som LC regner med findes.

Jeg vil på mit partis vegne sige tak for venligheden, men også understrege, at vi finder dette forslag overflødigt. Jeg behøver kun at henvise til de bemærkninger, arbejdsministeren har gjort i denne forbindelse, og henvise til de eksempler, som ministeren heroppefra har fremhævet. Vi har efter min opfattelse den bedste sikring i, at arbejdsmarkedets parter selv aftaler disse forhold med hinanden. Vi ved, hvor forskellige områderne er, og hvor forskelligt hvert område vurderer spørgsmålet om opsigelse. Jeg mener også, at arbejdsministeren har svaret på liberalt centrums spørgsmål om de uorganiserede arbejdere. Vi ved jo, at de er dækket ind i videste omfang af de bestemmelser, som er aftalt imellem overenskomstparterne. Jeg er af den opfattelse, at den bedste sikring er en høj beskæftigelse og en god og rimelig understøttelse, når der er tale om ledighed, således at vi her kommer op på nogle satser, der står i et rimeligt forhold til den daglige arbejdsfortjeneste. Jeg skal altså på mit partis vegne udtale, at vi finder dette forslag overflødigt.

Jens Frandsen: Venstre har megen sympati for, at man er i stand til at give den størst mulige tryghed i ansættelsen for alle medarbejdere i virksomhederne, og vi ville også ønske, at arbejdsmarkedet var i stand til at sikre de ansatte på en for mange måske mere betryggende måde. Jeg må dog sige,